

NIEMIECKIE PRZYPADKI – DATIV CZY AKKUSATIV?

1. W języku niemieckim rozróżnia się cztery przypadki:

Nominativ (mianownik): wer? was? (kto?, co?)

Genitiv (dopełniacz): wessen? (czyj?)

Dativ (celownik): wem? (komu?, czemu?)

Akkusativ (biernik): wen? (kogo?, co?)

2. Rodzajnik odmienia się przez przypadki w następujący sposób:

	Singular			Plural
Nominativ	der	die	das	die
Genitiv	des	der	des	der
Dativ	dem	der	dem	den + -n
Akkusativ	den	die	das	die

3. Przyimki, które zawsze łączą się z Dativem:

aus, bei, seit, nach, mit, von, zu

Przyimki, które zawsze łączą się z Akkusativem:

für, gegen, ohne, um, durch

Przyimki, które łączą się z Dativem lub Akkusativem:

in, an, auf, über, unter, vor, hinter, neben, zwischen

4. Dativ czy Akkusativ?

Dativ łączy się z czasownikami określającymi spoczynek (wo? = gdzie?), np.: liegen (leżeć), stehen (stać), sein (być).

Akkusativ stosujemy z czasownikami określającymi ruch (wohin? = dokąd?)*, np.: legen (kłaść), stellen (stawiać), gehen (iść).

Przykłady:

Wo hängt das Bild? Das Bild hängt **an der** Wand.

Wohin hängst du das Bild? Ich hänge das Bild **an die** Wand.

* z wyjątkiem czasowników z „zu”: Ich gehe **zur** (zu der) Schule.

5. Pamiętaj:

in + das = **ins**

in + dem = **im**